

[Himmelstrup.]

det er forsvarligt i den Tid, vi nu lever i, at budgettere paa den Maade.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den Fremgangsmaade, den højtærede Finansminister her har anvendt, har han ogsaa anvendt paa den direkte Beskatnings Omraade. Da vi vedtog Loven af 20. Marts 1940, den nugældende Indkomstskattelov, da anslog den højtærede Finansminister oppe i Landstinget — det skete ikke hernede —, at med de Skattesatser for Indkomst og Formue, der nu var vedtaget, vilde Loven, beregnet efter Indkomsterne i 1938, give saadan noget som 285 Mill. Kr. Dette Beløb nedskrev den højtærede Minister nogle Maaneder efter, da Finansloven for 1940—41 skulde vedtages, i Juli Maaned 1940, til 250 Mill. Kr. Jeg var helt forbløffet over, at den højtærede Finansminister kunde gøre saadan noget; der var ikke det fjerneste, der tydede paa, at Indkomsterne i 1939, som skulde danne Grundlaget for Beskatningen i 1940 efter denne Lov, skulde være gaaet ned i Sammenligning med Indkomsterne i 1938, som havde dannet Grundlaget for den højtærede Ministers Skøn, da Loven blev vedtaget i Marts Maaned 1940. Og jeg vil ikke lægge Skjul paa, at da vi behandlede Sagen i Partiet Venstre, fandt vi det saa urimeligt, at jeg for mit Vedkommende foreslog, at Partiet skulde nægte at stemme for en Finanslov, der indeholdt saadanne Nedskrivninger. Det viste sig da ogsaa at være helt urimeligt, da, 8 Dage efter at Loven var vedtaget, Størrelsen af den skattepligtige Indkomst i 1939 kom til at foreligge for Offentligheden. Den viste sig nemlig at være 334 Mill. Kr. større end i 1938. Saa den Ændring, den højtærede Minister skulde have foretaget paa Finansloven, som altsaa først blev vedtaget i Juli Maaned, skulde i Virkeligheden have været en Opskrivning af Beløbet, men det blev en Nedskrivning med 35 Mill. Kr.

Saa ændrede den højtærede Finansminister pludselig Fremgangsmaade. Da Tillægsbevillingsloven blev forelagt i Foraaret, opskrev Ministeren igen Beløbet fra 250 til 325 Mill. Kr., og under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven blev dette Beløb yderligere opskrevet med 8 Mill. Kr. Det er det Beløb, som den højtærede Finansminister nu formentlig igen har opskrevet ved Aflæggelsen af Statsregnskabet forleden Dag. Der var Skatterne jo indgaaet med et Beløb paa endnu 19 Mill. Kr. mere, end Tillægsbevillingslov og Finanslov for

1940—41 opviste. Jeg ved ikke, hvor meget af dette Beløb der faldt paa den direkte Skat, og hvor meget der faldt paa den indirekte, det har jeg ikke faaet set efter, men jeg maa sige, at det forekommer mig forbløffende, at en Finansminister i Juni Maaned ikke ved, hvilke Indtægter han har haft indtil 1. April samme Aar. Jeg kan ikke begribe det! Jeg kan forstaa, at Tillægsbevillingslovens og Finanslovens Tal kan forskyde sig i Forhold til det Statsregnskab, som kommer senere, derigennem at Udgifter ikke bliver afholdt, men det er mig ufatteligt, at en Finansminister i Juni Maaned ikke ved, hvad Indtægter han har haft i det Aar, der er gaaet forud, og som slutter den 1. April. Men saaledes maa det jo være efter det Statsregnskab, som Finansministeren har aflagt forleden Dag.

Det er den Vejledning paa den direkte og den indirekte Beskatnings Omraade, som Rigsdagen har haft af den højtærede Finansminister. Den har efter min Mening ikke været flatterende, for vi har jo arbejdet fuldkomment i Blinde, er snarere blevet vildledt end vejledt ved de Oplysninger, Finansministeren har givet. Den højtærede Finansministers Bidrag til Opretholdelsen af det parlamentariske Styre, som vi alle sammen ønsker at opretholde, og under hvilket Rigsdagen jo dog har Skattebevillingsretten — det har man altid ment var Hovedhjørnestenen i det parlamentariske System —, har været ikke at vejlede, men at vildlede og har derfor i Virkeligheden været en Nedbrydning af Systemet.

Jeg vil gerne til Slut gøre den Bemærkning om den finansielle Side, at jeg tror heller ikke, de Oplysninger, den højtærede Finansminister har givet i Bemærkningerne til Lovforslaget, holder Stik. Og de er meget fattige. Jeg havde ventet, at den højtærede Finansminister i Gaar ved Forelæggelsen af Forslaget havde suppleret dem en Del. Det har han imidlertid ikke gjort, og der er jo mange Ting, som det vilde være af Interesse at faa at vide, med Hensyn til Beregningen af de enkelte Poster, af Forskydningerne baade som Følge af Lettelser og som Følge af Forhøjelser af de Afgifter, her er Tale om.

Enkelthederne i Forslaget har den ærede socialdemokratiske Ordfører gennemgaaet, og dem skal jeg ikke komme saa meget ind paa. Jeg vil imidlertid gerne gøre den Bemærkning med Hensyn til de Ændringer, der er gennemført i § 1, denne Forenkling og betydelige Nedsættelse af Importafgiften, at jeg finder det glæde-